

§ 33 C, lov om særlige fradrag til sømænd m.v. og lov om Dansk Internationalt Skibsregister. Sømandsskattenævnet blev derfor nedlagt. Det var hensigten, at den praksis, der var dannet under sømandsskatteordningen skulle fortsætte uændret under det nye regelsæt, ligesom det var hensigten, at de samme personer skulle være omfattet.

Det er ikke muligt at gøre tjeneste i land og blive aflønnet efter DIS-reglerne. På dette område er der ikke tvivl, og jeg er derfor ikke enig i, at der er tale om en »gråzone«. At f.eks. en kaptajn forud for et togt modtager instruktioner på rederiets kontor i direkte forbindelse med togtet anses dog ikke for tjeneste i land. Det betyder imidlertid ikke, at anden virksomhed, der ikke har direkte forbindelse med togtet, kan aflønnes efter DIS-reglerne.

Det, der kan give anledning til tvivl ved DIS-reglerne, er, at der siden 1988 er sket en ikke uvæsentlig ændring i arbejdet om bord på skibe, bl.a. på grund af den teknologiske udvikling. For de fleste søfolk er udviklingen uden betydning, men på de områder, hvor arbejdsopgaver

har skiftet karakter, eller hvor der er sket en omstrukturering, kan der opstå tvivl. Den praksis, der blev dannet af Sømandsskattenævnet, kan i sagens natur ikke dække forhold, der ikke eksisterede, da praksis blev dannet, og der har været meget få konkrete afgørelser siden 1988.

Derfor ser Told- og Skattestyrelsen nu på praksis i lyset af den teknologiske udvikling. I den forbindelse høres Danmarks Rederiforening og andre interesseorganisationer i branchen. På denne måde kan det afklares, om der eventuelt kan være sket en ændring med hensyn til hvilke personer, der kan omfattes af DIS-reglerne.

Hermed slutter de skriftligt besvarede spørgsmål.